

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek diplomové práce

Autor: Bc. Zdeněk Šenk

Studijní obor: Učitelství pro 2. stupeň zŠ - český jazyk a literatura
Učitelství pro 2. stupeň ZŠ – občanská nauka

Zadávací katedra: Katedra českého jazyka a literatury

Zásady pro vypracování:
Nevyplněno

Název práce (česky/anglicky): Humor v české literatuře 19. století

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jiří Kudrnáč, CSc.

Oponent práce: prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	1
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	2
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	2
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	2
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	1
Výsledný průměr	2

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: 1–2–3–4. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení 4, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: Navrhuji známku velmi dobře – 2.

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

- 1. Která z děl, jimiž jste se zabýval, považujete za atraktivní pro dnešní čtenáře?**
- 2. Nalezl jste v literatuře, kterou jste se zabýval, nějaký pozoruhodný nedoceněný text?**
- 3. Jaký je vztah humoristické a satirické literatury 19. století k obdobné produkci dnešní?**

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Kol. Bc. Zdeněk Šenk se věnoval obsažnému a nedost zpracovanému tématu, humoru v české literatuře 19. století. Po dohodě s vedoucím diplomové práce

bylo zaměřeno specifikováno na vybraná prozaická díla druhé poloviny 19. století. Kontext pro jejich interpretaci tvoří přehledné výklady založené na dobře vybraných syntetizujících pracích Jiřího Skaličky a Ferdinanda Strejčka. Vybrané reprezentativní prózy Jana Nerudy (Povídky malostranské), Svatopluka Čecha (broučkář), Ignáta Herrmanna (Otec Kondelík a ženich Vejvara) a Karla Matěje Čapka Choda (Nejzápadnější Slovan) jsou dobře zvoleny a jejich výklad právě jakožto součásti humoru 19. století je vhodným příspěvkem k zkoumání specifčnosti české kultury 19. století a také české národní povahy. Obdobnou hodnotu má též poměrně badatelsky nevytěžený další rozsáhlý materiál, který shromáždili postupně Ferdinand Strejček a Jiří Skalička a sondy do něhož uskutečňují též další badatelé, jako Radko Pytlík a Xavier Galmiche. O všech autorech a dílech, kterým se podrobněji věnoval kol. Bc. Šenk, je k dispozici obsáhlá literatura: v rozsáhlé recepci všech těchto děl jsou podněty pro jejich odstíněný výklad; stejně tak by bylo možno pracovat s rozsáhlou teoretickou literaturou o humoru, jakkoli se může jevit poměrně nesourodá. Diplomová práce Bc. Zdeňka Šenka je tedy dobře rozvrženým příspěvkem k významnému tématu, zároveň poukazuje na možné těsnější badatelské propojení zvolených materiálů celků a na možnosti jejich dalšího zkoumání.

Datum a podpis vedoucího práce:

26. 4. 2015

doc. PhDr. Jiří Kudrnáč, CSc.